

Volt egyszer egy hadnagyocska

Volt egyszer egy hadnagyocska,
Fiatal volt és bohó
Tiszta volt a szíve, lelke,
Szerelemről álmódó.

Szavát adta egy kis lánynak,
Hogy a szíve az övé.
S mikor elment a harctérre,
Mindig sírt este felé.

És egy véres éjszakában
Muszka gránát csapta le
mire a hadnagy felébredt
Hiányzott a jobb keze.

Megírta a kedvesének
hogy mi történt ő vele!
tudná-e még őt szeretni,
hogy nincs meg a jobb keze?

Jött egy illatos levélke,
Bocsásson meg, lássa be.
Nyomorék mellett egy nőnek,
Szenvedés az élete.

Külvárosi füstös kocma,
Borszagtól nehéz a lég.
Oda tér be minden este,
Egy félkezű nyomorék.

Felszedi a szivarvéget,
Amit más már eldobott.
És egy pohár ital mellett
Búsan így dúdolgat hogy:

Aranyvégű cigaretta,
Te utolsó hű barát.
Hogyha bánat száll szívemre,
Szívd magadba illatát.

Füstje lágyan körül szálldos,
Lelked szebb világban jár.
Cigarettafüst az élet,
S mint egy álom, tovaszáll.

Azt mondják, hogy hadnagy volt ő,
Barna kislányt szeretett.
Mikor kiment a harctérre
Jobb karja ott elveszett!

Kisvárosi füstös kocma,
Üres már egy asztala,
Nem tér be már minden este,
Egy félkarú katona.

Láz gyötörte ágynak esett,
Eljött érte a halál,
Fáradt testét eltemették,
A lelke meg égbeszállt.